

Ryhetsbrevet

W W W . S O C A L C L I M B . C O M

FREMTIDIGE OG PÅGÅENDE PROSJEKTER:

- Prosjekt opprydding fortsetter.

"The willingness to accept responsibility for one's own life is the source from which self-respect springs."

JOAN DIDION

ENDELIG HJEMME IGJEN

Etter seks lange og stressende uker, en periode da våre svært gode venner tok imot oss med åpne armer, kunne vi endelig flytte hjem igjen.

I seks uker "pendlet" Robert mellom ett av våre to midlertidige hjem og "Cohn Ranch", for å ta seg av dyrene, og for å se etter eiendommen. Grunnen til vår flyktningestatus var å unngå konfrontasjoner med de avtroppende forvalterne. En skulle tro at noe så enkelt som å flytte fra et hus til et annet ville foregå fredelig og uten dramatikk.

Dessverre var ikke denne overgangsperioden uten ukevis med unødvendig ramatikk, og ærlig talt uakseptabel oppførsel overfor eierne; noe som også hadde direkte innvirkning for oss. Det er trist når noen en gang betraktet som

venner, plutselig går til akholdsangrep. Vi kan bare gjette hva årsaken til dette måtte være. Jeg har aldri opplevd noe lignende. Raseri, evngjerrighet, og direkte hat må ha vært drivkraften bak de siste seks ukers "krigføring" og de følger dette hadde.

Vel, fristen er ute, og våre dager i verdens beste flyktningeleire er over. Torsdag 16. august 2007 var dagen vi endelig kunne flytte hjem igjen og tilbake til en ny hverdag.

Vi fikk etterlatt et utrolig skittent og motbydelig "nytt" hus, med en eiendom som så ut som en kraphandlers drøm (eller mareritt). Følgelig

"How sweet and soothing is this hour of calm."

LORD BYRON

har vi en utrolig opprydnings- og vaskejobb foran oss før dette flotte stedet kommer til sin rett, - en jobb hvis resultater utvilsomt er belønning nok. Førsteprioritet er med rengjøring og opprydding i nnen- og utendørs, anskaffelse og montering av manglende vitale gjenstander i alle bygningene, noe som vil ta oss dager uker. Det venters oss derfor en overveldende opprydningsjobb utendørs, og innendørs.

Vi ser frem til og ønsker dere alle sammen en god sommer og høst.

HILDE FONDA
Joshua Tree, California
August/September 2007

DET NYE SOLENERGI SYSTEMET

Det å være bosatt i sørlige California, og spesielt i ørkenen, betyr naturlig nok at vi har nesten ubegrensede mengder med solskinn.

Amerikanerne ser rart på meg når jeg erklærer det innlysende: at det er altfor mange soldager i California. Etter 2 år med solenergi som

vår eneste strømkilde, er jeg nå av en annen mening. Solen sørger for at vi har litt sivilisert luksus her ute i ødemarken, - for eksempel strøm til PCen jeg skriver dette på.

PV er forkortelse for Photo Voltaic, og det er omtrent alt jeg kan om solenergi. Det er bra at Robert

forstår seg på elektrisitet, likestrøm, vekselstrøm, ampere osv.

Takket være vår husvert har vi nå et skikkelig solenergi-system. Så med Roberts ekspertise og uten at "noen" foetar unødvendige forandringer til det verre, vil vi trolig ikke, etter at alt er montert,

tert, trenge noe særlig vedlikeholdsarbeid. I motsetning til noen, reparerer vi ikke ting som ikke er ødelagt.

